

**DIUMENGE QUINZÉ
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

La pluja amera la terra i la fa germinar

Lectura del llibre del profeta Isaïes

55, 10-11

Diu el Senyor:

«Així com la pluja i la neu cauen del cel
i no retornen sense amerar la terra,
fecundar-la i fer-la germinar,
perquè done el gra per a la sembra i el pa per a menjar,
així serà la meua paraula que ix dels meus llavis:
no tornarà a mi de buit, sense haver fet allò que jo volia
i haver complit la seua missió.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

65 (64), 10abcd.10e-11.12-13.14 (R.: Lc 8, 8)

R. La llavor caigué en bona terra i donà fruit.

Vetleu per la terra i la regueu,
l'enriquiu a mans plenes.
El riu de Déu desborda d'aigua
preparant els sembrats.

R. La llavor caigué en bona terra i donà fruit.

Fecundeu la terra
amerant els seus solcs,
aplanant els terrossos,
ablanint-la amb les pluges,
i beneïu allò que hi germina.

R. La llavor caigué en bona terra i donà fruit.

Coroneu l'any amb els vostres bens,
la fertilitat regalla de la vostra carrossa.
Aclama alegre l'herba de l'estepa,
s'engalanen els tossals.

R. La llavor caigué en bona terra i donà fruit.

Els prats es visten de ramats d'ovelles;
les valls, cobertes de blat,
aclamen gojoses i canten.

R. La llavor caigué en bona terra i donà fruit.

LECTURA SEGONA

La creació anhela, esperant amb impaciència, la plena manifestació dels fills de Déu

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

8, 18-23

Germans:

Jo pense que els patiments del món present
no són res comparats amb la glòria
que un dia s'ha de revelar en nosaltres.
Perquè allò que la creació anhela,
esperant amb impaciència,
és la plena manifestació dels fills de Déu.
La creació s'ha trobat sotmesa al fracàs,
no de grat,
sinó perquè u l'ha sotmesa,
amb l'esperança que un dia serà deslliurada
de l'esclavatge de la corrupció,
per a obtindre la llibertat
de la glòria dels fills de Déu.
Sabem prou bé que fins ara tota la creació gemeca
i patix dolors de part.

I no sols això:

També nosaltres, els qui ja posseïm les primícies de l'Esperit,
gemequem dins nostre,
esperant l'hora que serem plenament fills,
i el nostre cos siga redimit.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Un sembrador va eixir a sembrar

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

13, 1-23

Aquell dia Jesús va eixir de casa i s'assentà vora el llac.

Es reuní tanta gent entorn d'ell
que hagué de pujar a una barca; s'hi assentà
i tota la gent es quedà vora l'aigua.
Ell els parlà llargament en paràboles:

— «Un sembrador va eixir a sembrar.

Quan sembrava,
una part de la llavor caigué a la vora del camí,
vingueren els ocells i se la menjaren.
Una part caigué en un terreny rocós,
on hi havia poca terra.
Immediatament va germinar, ja que la terra era poc fonda,
però, com que no tenia arrels,
quan va eixir el sol, amb la calor se secà.
Una part caigué entre cards,
però els cards van créixer i l'ofegaren.
Però una part caigué en la terra bona i donà fruit:
una, cent; una altra, seixanta; una altra, trenta.
Qui tinga orelles, que ho senta.»

Els deixebles s'acostaren i li preguntaren:

— «¿Per què els parleu en paràboles?»

Ell respongué:

— «Déu vos ha donat el do de conèixer els secrets del Regne
i a ells no.
Perquè al qui té se li donarà
i en tindrà a mans plenes,
i al qui no té, li llevaran també allò que té.

Per això els parle en paràboles,
perquè miren sense veure res
i escolten sense sentir ni entendre.
Així s'acomplix en ells la profecia d'Isaïes:

“Ecoltareu, però no entendreu;
mirareu, però no veureu res.
El cor d’este poble s’ha fet insensible,
s’ha tornat dur d’orella i s’ha tapat els ulls;
a fi de no veure amb els ulls,
ni sentir amb les orelles,
ni entendre amb el cor,
ni convertir-se perquè jo els cure.”

Però benaurats els vostres ulls perquè poden veure
i les vostres orelles perquè poden sentir.
Vos ho dic de veres:
molts profetes i justos van desitjar veure
açò que vosaltres veieu, però no ho veren,
desitjaven sentir açò que vosaltres sentiueu,
però no ho sentiren.

Escolteu, per tant, vosaltres
què vol dir la paràbola del sembrador.

La llavor sembrada a la vora del camí vol dir que,
a tots aquells que escolten la paraula del Regne
però no l’entenen,
el Maligne els furta la llavor sembrada en els seus cors.
La llavor sembrada en un terreny rocós
vol dir aquells que reben amb alegria la paraula
del Regne quan la senten,
però només per un moment:
no arrela dins d’ells,
i en el moment que es troben amb dificultats
o amb persecucions
per la paraula que havien rebut,
defallixen de seguida.
La llavor sembrada enmig dels cards
vol dir aquells que han sentit la paraula del Regne,
però les preocupacions del món present
i la seducció de les riqueses l’ofeguen
i no dona fruit.

La llavor sembrada en terra bona
vol dir aquells que han sentit la paraula
i l’han entesa,
i per això dóna fruit:
al cent, al seixanta o al trenta per u.»

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

13, 1-9

Aquell dia Jesús va eixir de casa i s'assentà vora el llac.

Es reuní tanta gent entorn d'ell
que hagué de pujar a una barca; s'hi assentà
i tota la gent es quedà vora l'aigua.
Ell els parlà llargament en paràboles:

— «Un sembrador va eixir a sembrar.

Quan sembrava,
una part de la llavor caigué a la vora del camí,
vingueren els ocells i se la menjaren.

Una part caigué en un terreny rocós,
on hi havia poca terra.

Immediatament va germinar, ja que la terra era poc fonda,
però, com que no tenia arrels,
quan va eixir el sol, amb la calor se secà.

Una part caigué entre cards,
però els cards van créixer i l'ofegaren.

Però una part caigué en la terra bona i donà fruit:
una, cent; una altra, seixanta; una altra, trenta.

Qui tinga orelles, que ho senta.»

Paraula del Senyor.